



การพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้ เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

The Development Ability in Reading and Writing Basic Thai Words Using the SQ3R Technique for Fourth-Grade Students

ดวงพร ศิลากุล^{1*}, แสงอาทิตย์ ไทยมิตร², คชา ปราณีตพลกรัง³

^{1,2}มหาวิทยาลัยมหาจุฬาราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน

Duangporn Silakun,¹ Saengatit Thaimit ², Khacha Praneetpolkrung³

^{1,2}Mahamakut Buddhist University, Isan Campus

✉: * duangporn.sil@student.mbu.ac.th

(*Author Corresponding Email)

Received: 27 June 2026; Revised: 13 July 2026; Accepted: 20 July 2026

© The Author(s) 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้เทคนิค SQ3R โดยกำหนดเกณฑ์เป้าหมายให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย และจำนวนผู้ผ่านเกณฑ์ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 รูปแบบการดำเนินงานเป็นการวิจัยแบบกลุ่มเดียว (One-shot case study) กับกลุ่มเป้าหมายนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน (12 ชั่วโมง) แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย และแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด และความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งทั้งสองด้านมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ทั้งสองด้าน สรุปได้ว่าเทคนิค SQ3R เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทั้งการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนได้ตามเป้าหมาย

คำสำคัญ : การอ่านคำพื้นฐาน, การเขียนคำพื้นฐาน, การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R

Abstract

This research aimed to develop the Thai basic word reading and writing abilities of Grade 4 students through the SQ3R technique. The target criteria were set at a minimum average score of 70 percent and at least 70 percent of students passing the established standard.

The study employed a one-shot case study design with a target group of nine Grade 4 students. The research instruments consisted of six SQ3R-based lesson plans (12 instructional hours), a Thai basic word reading ability test, and a Thai basic word writing ability test. Data were analyzed using mean, standard deviation, and percentage. The results revealed that the students' Thai basic word reading ability had a mean score of 16.78 points, equivalent to 83.89 percent of the total score, with 8 students passing the criterion, representing 88.89 percent of all participants. Similarly, the students' Thai basic word writing ability had a mean score of 16.78 points, equivalent to 83.89 percent of the total score, with 8 students passing the criterion, representing 88.89 percent of all participants. In both reading and writing abilities, the percentage of students who passed exceeded the target criterion of 70 percent. In conclusion, the SQ3R technique was found to be an effective instructional approach for improving both the reading and writing of Thai basic words among Grade 4 students, achieving the established objectives.

Keywords: Thai Basic Word Reading, Thai Basic Word Writing, SQ3R Instructional Technique

1. บทนำ

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการดำรงอยู่ของชาติไทย เพราะเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และวัฒนธรรมจากรุ่นหนึ่งสู่อีกหนึ่ง อีกทั้งยังเป็นสัญลักษณ์แห่งเอกลักษณ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวของประชาชนชาวไทย กำชัย ทองหล่อ (2543) การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องจึงเป็นรากฐานของการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระและเป็นพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนทั้งด้านความรู้ ความคิด และคุณธรรม สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2545) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม (มาตรา 6 และ 22) ได้กำหนดให้การจัดการศึกษาต้องมุ่งพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม โดยเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารและการเรียนรู้ตลอดชีวิต สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2542) การเรียนการสอนภาษาไทยจึงเป็นหัวใจของการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้สามารถคิด วิเคราะห์ และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การศึกษาภาษาไทยเป็นหัวใจสำคัญต่อการศึกษาระดับพื้นฐาน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร การคิดวิเคราะห์ และการแสวงหาความรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ โดยหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ ควบคู่กับการมีเจตคติที่ดีต่อภาษาไทยและตระหนักถึงคุณค่าของภาษาในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ทั้งนี้ ทักษะการอ่านและการเขียนถือเป็นพื้นฐานสำคัญของการเรียนรู้ เนื่องจากช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าถึงความรู้ วิเคราะห์ข้อมูล และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดย กำชัย ทองหล่อ (2543) อธิบายว่าการเขียนสะกดคำเป็นกระบวนการสำคัญในการเรียนรู้ภาษา เพราะคำเป็นหน่วยพื้นฐานของการสื่อความหมาย ส่วนอารมณ์ ใจเที่ยง (2553) กล่าวว่า การสอนภาษาไทยในระดับประถมศึกษาควรมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถอ่านและเขียนคำพื้นฐานได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ในระดับที่

สูงขึ้น ดังนั้น การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานจึงเป็นภารกิจสำคัญของครูในการส่งเสริมสมรรถนะทางภาษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิตของผู้เรียน

การอ่านและการเขียนเป็นทักษะสำคัญทางภาษาไทยที่มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ การอ่านช่วยให้ผู้เรียนสามารถรับรู้ข้อมูล ความคิด และประสบการณ์จากผู้อื่น ขณะที่การเขียนเป็นกระบวนการสื่อสารความคิด ความรู้ และความรู้สึกออกมาเป็นลายลักษณ์อักษร ซึ่งทั้งสองทักษะนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้สามารถสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มีเหตุผล และสร้างสรรค์ จุฑามาศ ศรีใจ (2564) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านไม่ใช่เพียงการออกเสียงตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นกระบวนการติดต่อสื่อสารความคิดจากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์โดยใช้ประสบการณ์เดิมให้เกิดความเข้าใจที่สมบูรณ์และใกล้เคียงกับความคิดของผู้เขียนมากที่สุด แสดงให้เห็นว่าการอ่านต้องอาศัยกระบวนการคิดและการตีความ ไม่ใช่เพียงการรับสารโดยตรงเท่านั้น ขณะเดียวกัน สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) ได้กล่าวว่า การอ่านเป็นลำดับขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการทำความเข้าใจความหมายของคำ กลุ่มคำ และข้อความในสาร ซึ่งผู้อ่านต้องสามารถจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้อย่างถูกต้องและนำไปสื่อสารต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ การอ่านจึงไม่เพียงเป็นทักษะทางภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นพื้นฐานของการคิด วิเคราะห์ และการเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น สำหรับทักษะการเขียน สมบัติ ศิริจินดา (2554) กล่าวว่า การเขียนคือการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์จากผู้เขียนไปยังผู้อ่าน เพื่อจุดประสงค์ใดจุดประสงค์หนึ่ง การเขียนจึงเป็นกระบวนการสื่อสารที่ต้องอาศัยการคิดอย่างมีระบบและการใช้ภาษาที่ถูกต้อง

ดังนั้น การอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยเป็นทักษะสำคัญของนักเรียนระดับประถมศึกษา เพราะเป็นพื้นฐานของการเรียนรู้ในทุกกลุ่มสาระ หากนักเรียนอ่านไม่ออกหรือเขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาอื่น ๆ ด้วย จากรายงานการประเมินคุณภาพภายในของโรงเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่านักเรียนจำนวนมากยังมีปัญหาในการอ่านออกเสียง การสะกดคำ การเว้นวรรค และการเขียนคำพื้นฐานได้ไม่ถูกต้อง นอกจากนี้ ผู้เรียนบางส่วนแม้จะอ่านออกเสียงได้ แต่ยังไม่เข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่าน จึงไม่สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการท่องจำและการคัดลอกมากกว่าการฝึกคิดวิเคราะห์และการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง รวมทั้งสื่อและนวัตกรรมการเรียนรู้ยังไม่สอดคล้องกับพัฒนาการของผู้เรียน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย เหมาะสมกับวัย และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกอ่านและเขียนอย่างมีความหมาย เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ภาษาไทยและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

จึงกล่าวได้ว่าการอ่านและการเขียนเป็นทักษะสำคัญพื้นฐานของการเรียนรู้ภาษาไทยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนรู้ของผู้เรียนในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อย่างไรก็ตาม จากสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันพบว่า นักเรียนจำนวนมากมีน้อยยังขาดความสามารถในการอ่านออกเสียงอย่างถูกต้อง การเข้าใจความหมายของคำ ตลอดจนการเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อ

การเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้น สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2555) ได้เสนอว่า การพัฒนาทักษะการอ่านควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกอ่านอย่างมีความหมาย โดยให้เข้าใจเนื้อหาทั้งระดับคำ กลุ่มคำ และประโยค เพื่อสร้างความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งมากกว่าการอ่านออกเสียงเพียงอย่างเดียว ส่วน สมบัติ ศิริจินดา (2554) ได้กล่าวถึงการสอนการเขียนว่า ควรเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกเขียนจากประสบการณ์จริง โดยใช้กิจกรรมที่ส่งเสริมการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก และการใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนให้เกิดความมั่นใจและคล่องแคล่วมากขึ้น ในทำนองเดียวกัน พชรี สิทธิธา (2561) เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมความสามารถในการอ่านและเขียนควรใช้เทคนิคการสอนที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิด เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-Based Learning) และการเรียนรู้แบบกระบวนการคิด (Thinking Process Approach) ซึ่งล้วนมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปความรู้จากสิ่งที่เรียน จากแนวคิดดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยจำเป็นต้องอาศัยรูปแบบการสอนที่เน้นกระบวนการคิดและการทำความเข้าใจอย่างมีระบบ หนึ่งในแนวทางที่ได้รับการยอมรับและนำมาใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นแนวทางการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการคิด วิเคราะห์ และสรุปความเข้าใจด้วยตนเอง เทคนิค SQ3R มีที่มาจากแนวคิดของฟรานซิส พี. โรบินสัน (Francis P. Robinson 1946) นักจิตวิทยาชาวอเมริกัน ซึ่งได้พัฒนาไว้ตั้งแต่ปี 1946 โดยมุ่งให้ผู้เรียนสามารถอ่านหนังสืออย่างมีระบบและเข้าใจเนื้อหาได้ลึกซึ้ง นลินี บำเรอราช (2545) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ว่า เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มี 5 ขั้นตอนสำคัญ ได้แก่ Survey (สำรวจ), Question (ตั้งคำถาม), Read (อ่าน), Recite (พูดตอบตัวเอง) และ Review (สร้างโครงเรื่องหรืออ่านทบทวน) ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถทำความเข้าใจและจดจำเนื้อหาที่อ่านได้อย่างเป็นระบบ ในทำนองเดียวกัน สุคนธ์ สินธพานนท์ และคณะ (2545) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นวิธีการส่งเสริมการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนค้นหาข้อมูลสำคัญของเรื่อง เข้าใจสาระ และสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริง ทั้งยังเป็นการฝึกกระบวนการคิดอย่างเป็นลำดับขั้น นอกจากนี้ มาติฮอร์ สิด๊ะ (2566) อธิบายว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R เป็นการจัดกิจกรรมการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหา จดจำข้อมูลได้ถูกต้อง และสามารถทบทวนความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งเป็นการส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ที่ยั่งยืน การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นแนวทางที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการอ่านเชิงลึก เข้าใจสาระสำคัญของบทอ่าน และสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสม ทั้งยังเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวคิดการเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในปัจจุบัน

จากรายงานการประเมินคุณภาพการศึกษา (SAR) ของโรงเรียนบ้านเหล่าตำแย (2567) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนระดับประถมศึกษาอยู่ในระดับปานกลางถึงต่ำ โดยเฉพาะทักษะการอ่านและเขียน ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน สะท้อนให้เห็นว่าผู้เรียนจำนวนมากยังไม่สามารถทำ

ความเข้าใจกระบวนการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยที่ถูกต้องและความซับซ้อนของกระบวนการเขียนที่มากขึ้นได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษาไทย ดังนั้น โรงเรียนและครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องแสวงหานวัตกรรมทางการเรียนการสอนที่สามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และส่งเสริมการพัฒนาการอ่านและเขียนอย่างเป็นระบบ

แนวทางหนึ่งที่ได้รับ ความสนใจจากนักวิจัยและครูผู้สอนคือ การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิค SQ3R เป็นวิธีสอนอ่านที่ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาอย่างเป็นระบบ ผ่าน 5 ขั้นตอน ได้แก่ Survey, Question, Read, Recite และ Review โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ คิดวิเคราะห์ และสรุปความรู้ด้วยตนเอง นักวิชาการหลายท่านเห็นว่าเทคนิคนี้ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการอ่าน การจดจำสาระสำคัญ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ งานวิจัยของ รัชชานันท์ ศรีมงคล (2562) พบว่า นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังเรียนด้วยเทคนิค SQ3R จารุณี พรหมอนมัติ (2562) พบว่า การใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิดช่วยพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่ ภัทรลดา วงษ์โยธา (2564) พบว่า เทคนิค SQ3R ช่วยพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จากผลการศึกษาดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าเทคนิค SQ3R เป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกทำการวิจัยกับเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยต้องการจะพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าเหมาะสมกับช่วงวัยและเป็นทักษะสำคัญที่เด็กควรรู้รวมทั้งปฏิบัติได้ และจากการกล่าวถึงประสิทธิภาพของการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จะเห็นได้ว่าสามารถเสริมสร้างทักษะความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานได้เป็นอย่างดี เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R (Survey, Question, Read, Recite, Review) เป็นแนวทางการอ่านที่ช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้มากขึ้น ซึ่งกระบวนการเหล่านี้ช่วยกระตุ้นให้นักเรียนคิด วิเคราะห์ และจดจำเนื้อหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R มาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ตลอดจนส่งเสริมให้นักเรียนเกิดความรักและเจตคติที่ดีต่อการอ่าน ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิตต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป
2. เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ของ ญัฐธยาน์ วรกาล (2562) มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนที่ 1 Survey (S) สํารวจ
2. ขั้นตอนที่ 2 Question (Q) ตั้งคำถาม
3. ขั้นตอนที่ 3 Read (R1) อ่านคร่าว ๆ
4. ขั้นตอนที่ 4 Recite (R2) อาจมีการจดบันทึก
5. ขั้นตอนที่ 5 Review (R3) ทบทวนความรู้

ตัวแปรตาม ได้แก่

1. ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย แนวคิดของ สถาบันภาษาไทย (2559)

มีองค์ประกอบ 5 ด้าน คือ

- 1) การอ่านแบบแจกลูก
- 2) การอ่านแบบสะกดคำ
- 3) อ่านด้วยการเดาคำจากภาพหรือการอ่านจากภาพ
- 4) อ่านจากรูปร่างของคำ
- 5) อ่านด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่แวดล้อม

2. ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย แนวคิดของ วรรัตน์ ปฏิวะศ (2551)

มีองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ

- 1) การเขียนสะกดคำจากภาพ
- 2) การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ
- 3) การเขียนสะกดคำจากคำอ่าน
- 3) การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองขั้นต้น (Pre-experimental Research) โดยใช้แผนการทดลองแบบกลุ่มเดียวหรือรายกรณี (One-shot Case Study) เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

3.2. กลุ่มเป้าหมาย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 9 คน โรงเรียนบ้านเหล่าตำแย ตำบลกุดชุม อำเภอกุดชุม จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ยโสธร เขต 2 ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง

3.3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ประกอบด้วย

3.3.1. แผนการจัดการเรียนรู้ การอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผนการเรียนรู้ใช้เวลาสอน 12 ชั่วโมง

3.3.2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1) แบบทดสอบความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบด้วยวาจา จำนวน 20 ข้อ

2) แบบทดสอบความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อเป็นแบบทดสอบหลังเรียน (Posttest) ซึ่งเป็นแบบทดสอบอัตนัย จำนวน 20 ข้อ

3.4. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.4.1. แผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามแนวคิด SQ3R และผ่านการประเมินความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน โดยมีค่าเฉลี่ยความเหมาะสมเท่ากับ 4.11 อยู่ในระดับมาก

3.4.2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพรายข้อ พบว่าแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.55 – 0.77 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.28 – 0.34 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

3.4.3. แบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 0.60–1.00 จากนั้นนำไปทดลองใช้เพื่อหาคุณภาพรายข้อ พบว่าแบบทดสอบทั้งฉบับมีค่าความยากง่าย (p) อยู่ระหว่าง 0.53 – 0.62 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง 0.25 – 0.36 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.92

3.5. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

3.5.1. ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนกระบวนการจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R และบทบาทของนักเรียนในการเรียนรู้แบบเทคนิค SQ3R

3.5.2. ดำเนินการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ตามแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่องการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้เทคนิค SQ3R จำนวน 6 แผน โดยใช้เวลา 12 ชั่วโมง

3.5.3. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.5.4. หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเสร็จสิ้นครบทุกแผนการจัดการเรียนรู้แล้ว ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 20 ข้อ

3.6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ

4. ผลการวิจัย

4.1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ตารางที่ 1 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9	20	16.78	2.44	83.89	8	88.89	1	11.11

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลวัดความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมี จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความสามารถการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ตามแนวคิดของสถาบันภาษาไทย (2559)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
1. การอ่านแบบแจกลูก	4	3.67	91.67	9	100
2. การอ่านแบบสะกดคำ	4	3.33	83.33	8	88.89
3. อ่านด้วยการเดาคำจากภาพหรือการอ่าน	4	3.22	83.33	8	88.89

ความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย ตามแนวคิดของสถาบันภาษาไทย (2559)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
จากภาพ					
4. อ่านจากรูปร่างของคำ	4	3.22	80.56	8	88.89
5. อ่านด้วยการเดาคำจากบริบทหรือคำที่อยู่ แวดล้อม	4	3.33	80.56	8	88.89

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการวิเคราะห์คะแนนความสามารถในการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้านพบว่า การอ่านแบบแจกลูก มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 3.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 91.67 ซึ่งสะท้อนว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความแม่นยำสูงมากในการแยกส่วนประกอบของพยัญชนะและสระเพื่อประสมคำ การอ่านแบบสะกดคำ และการเดาคำจากบริบททั้งสองด้านนี้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 83.33 แสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความสามารถในการสะกดตามมาตราและใช้คำแวดล้อมช่วยในการอ่านได้ดีในระดับเท่าๆ กันการเดาคำจากภาพ และการอ่านจากรูปร่างของคำ ทั้งสองด้านนี้มีคะแนนเฉลี่ย 3.22 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.56 แม้จะเป็นด้านที่ได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดในการทดสอบนี้แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ที่กำหนดไว้

4.2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความสามารถการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

จำนวน นักเรียน (คน)	คะแนน เต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์			
					ผ่าน		ไม่ผ่าน	
					จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
9	20	16.78	2.44	83.89	8	88.89	1	11.11

ผลวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวนนักเรียน 9 คน มีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมี จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด เมื่อพิจารณาความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน ปรากฏผลดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้าน

ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน ภาษาไทย ตามแนวคิดของวรารัตน์ ปฏิเวช (2551)	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	ร้อยละ	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	ร้อยละ
1.การเขียนสะกดคำจากภาพ	5	4.44	88.89	9	100
2. การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ	5	4.33	86.67	8	88.89
3. การเขียนสะกดคำจากคำอ่าน	5	4.00	80.00	8	88.89
4. การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่ง	5	3.67	73.33	8	88.89

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการทดสอบความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 แยกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 1 การเขียนสะกดคำจากภาพ มีคะแนนเฉลี่ย 4.44 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 88.89 เป็นด้านที่นักเรียนทำคะแนนได้ดีที่สุด โดยมีนักเรียนถึง 5 คน ที่ได้คะแนนเต็ม 5 และไม่มีนักเรียนคนใดได้คะแนนต่ำกว่า 3 คะแนน สะท้อนว่าการใช้สื่อภาพช่วยให้นักเรียนจดจำรูปคำและเขียนสะกดคำได้แม่นยำที่สุด ด้านที่ 2 การเขียนสะกดคำโดยการเขียนประสมคำ มีคะแนนเฉลี่ย 4.33 คะแนนคิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่ได้คะแนนเต็ม 5 ในด้านนี้แสดงให้เห็นว่าเทคนิค SQ3R ช่วยให้นักเรียนเข้าใจโครงสร้างการประสมคำได้ดี อย่างไรก็ตาม นักเรียนเลขที่ 7 ทำคะแนนด้านนี้ได้น้อยที่สุดคือ 2 คะแนน ด้านที่ 3 การเขียนสะกดคำจากคำที่อ่าน มีคะแนนเฉลี่ย 4.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.00 นักเรียนมีความสามารถในการเปลี่ยนเสียงอ่านเป็นคำเขียนได้ดีในระดับมาก โดยมีนักเรียน 3 คน ได้คะแนนเต็ม 5 แต่อาจมีความท้าทายมากกว่าสองด้านแรกเล็กน้อย ด้านที่ 4 การเขียนสะกดคำจากภาพแล้วนำมาแต่งประโยค มีคะแนนเฉลี่ย 3.67 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 73.33 เป็นด้านที่นักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด แต่ยังคงสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 มีนักเรียนเพียง 1 คน ที่ได้คะแนนเต็ม 5 ในขณะที่นักเรียนส่วนใหญ่ได้ 3-4 คะแนน ชี้ให้เห็นว่าทักษะการประยุกต์ใช้คำในการสื่อสารเป็นระดับที่ซับซ้อนกว่าการสะกดคำเพียงอย่างเดียว

5. อภิปรายผล

5.1 วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม 20 คะแนน และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้และเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจาก กระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R เป็นขั้นตอนการสอนที่มุ่งพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ผ่านการคิดและวิเคราะห์ด้วยตนเอง เริ่มจากขั้น Survey (สำรวจ) ที่ช่วยให้นักเรียนมองเห็นภาพรวมของเนื้อหาและคำศัพท์ก่อนการอ่านจริง ทำให้เกิดความคุ้นเคยและลดความวิตกกังวล ตามด้วยขั้น Question (ตั้งคำถาม) ที่กระตุ้นความอยากรู้อยากเห็นและสร้างเป้าหมายในการอ่าน ทำให้นักเรียนไม่ได้อ่านเพียงเพื่อผ่านไป แต่เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบ ในขั้น Read (อ่าน) นักเรียนจะมีความตั้งใจและจดจ่อกับการอ่านอย่างละเอียดเพื่อตอบคำถามที่ตั้งไว้ ขั้น Recite (ทบทวน/สรุปความ) เป็นการฝึกให้ผู้เรียนถ่ายทอดความเข้าใจออกมาเป็นภาษาของตนเอง ซึ่งช่วยยืนยันความเข้าใจและเสริมสร้างความจำให้แม่นยำยิ่งขึ้น และสุดท้ายขั้น Review (ทบทวนซ้ำ) ช่วยสรุปองค์ความรู้และเชื่อมโยงข้อมูลสู่ความจำระยะยาว วิธีการนี้เปลี่ยนบทบาทให้นักเรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้และเป็นผู้สร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ทักษะการอ่านคำพื้นฐานพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงได้ถูกต้องและเข้าใจความหมายของคำไปพร้อมกันซึ่งผลการวิจัยนี้ สอดคล้องกับ รัชฎา ศรีมงคล (2562) ได้ศึกษาการพัฒนาความสามารถการอ่านโดยใช้เทคนิค SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่ามีนักเรียนผ่านเกณฑ์ถึงร้อยละ 89.47 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อีกทั้งสอดคล้องกับจารุณี พรหมอนมัติ (2562) ศึกษาการพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องไพลิน โนนธิราช และชัชวาลย์ อธิเกียรติ (2561) ที่ศึกษานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่าความสามารถในการอ่านโดยวิธีสอนแบบ SQ3R มีค่าเฉลี่ยคะแนนสูงกว่าการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และยังสอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ได้อธิบายว่าเทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างเป็นลำดับขั้นตอน ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความเข้าใจอย่างถาวร

5.2 วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้เทคนิค SQ3R ให้มีคะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 16.78 คิดเป็นร้อยละ 83.89 ของคะแนนเต็ม และมี จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 88.89 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากเทคนิค SQ3R มีจุดเด่นสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยเฉพาะในด้านการเขียนซึ่งความเป็นระบบและขั้นตอนที่ชัดเจนเทคนิคนี้ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Review) ที่

ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านกระบวนการคิดและวิเคราะห์อย่างเป็นลำดับ กระบวนการนี้เปลี่ยนจากการเรียนแบบท่องจำมาเป็นการฝึกปฏิบัติจริง ทำให้ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการเขียนคำพื้นฐานมากขึ้น ทั้งยังส่งเสริมการสังเกตและวิเคราะห์โครงสร้างคำ ในขั้น Read (อ่าน) นักเรียนจะได้อ่านเนื้อหาอย่างละเอียด เพื่อหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ ทำให้เกิดการสังเกตรายละเอียดการสะกดคำ พยัญชนะ สระ และตัวสะกด อย่างถี่ถ้วนซึ่งส่งผลให้คะแนนด้านการเขียนสะกดคำโดยการประสมคำของนักเรียนอยู่ในระดับสูงถึงร้อยละ 86.67 อีกทั้งยังพัฒนาทักษะการสรุปความด้วยภาษาของตนเอง ขั้น Recite (ทบทวน/บอกด้วยตนเอง) เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สรุปความเข้าใจผ่านการพูดหรือ "การเขียนสรุป" ด้วยสำนวนภาษาของตนเอง ซึ่งถือเป็นการใช้กระบวนการคิดขั้นสูงที่ช่วยยืนยันความเข้าใจและเสริมสร้างความจำให้แม่นยำยิ่งขึ้น และสร้างความจำระยะยาวและลดข้อผิดพลาด ขั้น Review (ทบทวนซ้ำ) ช่วยให้นักเรียนได้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา และรูปแบบการเขียนที่ได้บันทึกไว้กระบวนการนี้ช่วยให้ผู้เรียนจดจำรูปคำได้ในระยะยาวและลดปัญหาการเขียนสะกดคำผิด เชื่อมโยงทักษะการอ่านสู่การเขียนอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยระบุว่าความสามารถในการอ่านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสามารถในการเขียน การใช้ SQ3R ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องอย่างลึกซึ้ง ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพของงานเขียน โดยเฉพาะในการเขียนที่มีความซับซ้อน เช่น การแต่งประโยคหรือการเขียนเรียงความ สอดคล้องกับรวิษฐา ศรีมงคล (2562) พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ช่วยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และมีนักเรียนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ถึงร้อยละ 89.47 อีกทั้งยังสอดคล้องกับจารุณี พรหมอนุมัติ (2562) ศึกษาการใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด พบว่าช่วยให้นักเรียนพัฒนาทักษะได้สูงกว่าก่อนเรียนและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 และสอดคล้องกับลิษาเบธ (2007) ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลยุทธ์ SQ3R ส่งผลให้เกิดความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพและส่งผลบวกต่อความสามารถในงานเขียนของผู้เรียน และยังสอดคล้องกับสุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์ (2543) ที่ระบุว่าเทคนิค SQ3R เป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาทักษะอย่างเป็นลำดับขั้น ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาและเชื่อมโยงความคิดได้อย่างเป็นระบบเพื่อสร้างความเข้าใจอย่างถาวร

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนของเทคนิค SQ3R อย่างละเอียด เนื่องจากเป็นกระบวนการที่มี 5 ขั้นตอน (Survey, Question, Read, Recite, Review) ครูจำเป็นต้องเข้าใจบทบาทของตนเองและนักเรียนในแต่ละขั้นเพื่อให้สามารถดำเนินกิจกรรมได้อย่างถูกต้องและต่อเนื่อง
2. ครูควรทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับลำดับการปฏิบัติในแต่ละขั้นตอนให้ชัดเจน เพื่อให้ นักเรียนปฏิบัติได้อย่างถูกต้องและลดปัญหาความสับสนขณะทำกิจกรรม
3. ครูควรปรับเวลาให้เหมาะสมกับความซับซ้อนของเนื้อหาเพื่อให้การจัดการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงสุดเนื่องจากการสอนด้วยเทคนิค SQ3R ต้องใช้เวลาค่อนข้างมากในแต่ละขั้นตอน

4. ควรมีการใช้สื่อภาพหรือใบงานที่เน้นการสังเกตรูปคำและเสียงร่วมด้วย เนื่องจากผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการใช้สื่อภาพช่วยให้นักเรียนจดจำรูปคำและเขียนสะกดคำได้แม่นยำสูงที่สุด

6.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาวิจัยการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ3R กับเนื้อหาภาษาไทยเรื่องอื่น ๆ เช่น การอ่านจับใจความสำคัญ หรือการแต่งบทร้อยกรอง ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 หรือระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของเทคนิคนี้ในบริบทที่กว้างขึ้น

2. ควรมีการวิจัยโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับวิธีการสอนอื่น ๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) หรือแนวคิดการใช้สมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning) เพื่อยกระดับความสามารถทางภาษาไทยให้สูงขึ้น

3. ควรเน้นที่ใช้ SQ3R เพื่อพัฒนาการเชื่อมโยงคำสู่การสื่อสารในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้นเพื่อการพัฒนาทักษะระดับสูง เนื่องจากการแต่งประโยคเป็นทักษะที่ซับซ้อนและนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดเมื่อเทียบกับด้านอื่น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). *คู่มือการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

กำชัย ทองหล่อ. (2543). *หลักภาษาไทย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดรวมสาส์น.

จารุณี พรหมอนมัติ. (2562). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความโดยใช้เทคนิค SQ3R ร่วมกับแผนผังความคิด สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. วารสารการศึกษาออนไลน์ มหาวิทยาลัยบูรพา

จุฑามาศ ศรีใจ. (2564). *การพัฒนาทักษะการอ่านคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้บทเรียนการบูรณาการกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4*. [การค้นคว้าสละปริญญา มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยนเรศวร.

ณัฐยานันท์ วรกาล. (2562). *การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เรื่อง Place and Location โดยใช้เทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. ในการประชุมระดับชาติ ครุศาสตร์ศึกษา ครั้งที่ 2 วันที่ 21-22 มีนาคม 2562 ศูนย์วัฒนธรรมภาคเหนือตอนล่าง มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.

นลินี บำเรอราช. (2545). *การสอนอ่าน*. ชลบุรี: ภาควิชาหลักสูตรและการสอน. คณะศึกษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา.

พัชรี สิทธิธา. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้การเรียนรู้ที่ใช้สมองเป็นฐาน*. [การค้นคว้าสละปริญญา มหาบัณฑิต]. มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.



- ไพลิน โนนริาช และ ชันธุ์ชัย อธิเกียรติ. (2561). การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดกรทุมเลื้อปลา โดยวิธีสอนแบบ SQ3R กับวิธีสอนแบบปกติ. วารสารออนไลน์บัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ภัทรลดา วงษ์โยธา. (2564). ผลการใช้เทคนิค SQ3R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารพุทธสังคมวิทยาปริทรรศน์.
- มาติยะห์ สีเต๊ะ. (2566). การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความสำคัญโดยใช้เทคนิค SQ3R รายวิชาอัลหะดีษสำหรับนักเรียนชั้นอิสลามศึกษาตอนกลางชั้นปีที่ 2. (สารนิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา).
- วิรัช ตรีมงคล. (2562). การพัฒนาความสามารถการอ่านเพื่อความเข้าใจวิชาภาษาไทยโดยการจัดการเรียนรู้แบบ SQ3R ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต).
- วรรัตน์ ปฏิวศ. (2551). การใช้การวัดประเมินควบคู่การฝึกทักษะการเขียนในการส่งเสริมพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สมบัติ ศิริจันดา. (2554). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- สถาบันภาษาไทย. (2559). แนวทางการสอนอ่านสำหรับครูภาษาไทยระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2551). แนวทางส่งเสริมการอ่าน เพื่อแก้ปัญหาภาวะถดถอยทางการเรียนรู้และส่งเสริมสนับสนุนการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545
- สุนันท์ สินธพานนท์ และคณะ. (2545). การจัดกระบวนการเรียนรู้: เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2543). หลักและวิธีสอนอ่าน (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. (2555). ทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้. ขอนแก่น: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- Lizabeth, A. G. (2007). *A Quasi-experimental Study of Adolescent Using the SQ3R Strategy Instruction with Web-based Learning Materials (Master's thesis)*. ProQuest LLC, Ph.D. Dissertation, Oakland University
- Robinson, F. P. (1946). *Effective study*. Harper & Brothers.